

[Brixtofta.]

bindelse vil jeg fastslå, at venstre er tilfreds med boligministerens bemærkninger i hans fremsættelse, hvor der står:

„Lovforslagets tema ligger uden for det område, der omfattes af boligforliget af 1974.“

Dermed bekræfter boligministeren venstres opfattelse af, at temaet omkring ejerlejligheder, andelsboliger og anpartslejligheder falder uden for boligforliget.

På denne baggrund vil jeg gøre opmærksom på, at venstre ser med stor sympati på det radikale venstres forslag om udvidelse af adgangen til udstykning i ejerlejligheder. Venstre mener ligesom det radikale venstre, at det må være en klar forudsætning for en eventuel lovgivning mod nye anpartslejligheder, at der oprettes langt flere ejerboliger. En af de måder, hvorpå det kan ske, er en gennemførelse af venstres forslag, som vi nu behandler.

Forslaget går ud på, at hvis et flertal ønsker at overtage den boligafdeling, de bor i, kan de gøre det gennem oprettelse af en andelsboligforening. Reglerne for disse andelsboligforeninger skal svare til de regler, der i dag gælder i de fleste private andelsboligforeninger. Det har vist sig, at interessen for at oprette andelsboligforeninger er stor, og denne tanke støtter boligministeren for øvrigt inden for det private udlejningsbyggeri, hvorfor det burde være en selvfølge, at samme tanke kunne støttes inden for det almennyttige boligbyggeri. I forbindelse med overtagelsen kan en eventuel kapitalgevinst overdrages til samfundet, og selv om det fører til en højere boligudgift på kort sigt for beboerne, viser erfaringerne fra det private udlejningsbyggeri, at en højere boligudgift foretrakkes, hvis man dermed bliver herre i sit eget hus.

Vedligeholdelsesstandarder har også vist sig at stige i andelsboligforeningerne, hvilket både er til gavn for samfundet og beboerne. Desuden kan man se, at demokratiet til fulde kan trives i private andelsboligforeninger, hvilket er en logisk følge af, at beboerne selv ejer deres boliger med alle rettigheder og alle forpligtelser.

Desuden er der på længere sigt klare økonomiske fordele for beboerne. Alle ejer jo en andel af foreningens formue, og denne stiger jo i takt med betalingen af afdrag, forbed-

ringer og den almindelige værdistigning. Dette står i stærk modsætning til situationen i dag, hvor beboerne ejer nul kroner.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på formuestatistikken for 1973. Heraf fremgår det, at den gennemsnitlige værdi af skatteydernes aktiver udgør 130.000 kr. Aktiernes andel er 4.000 kr., dvs. kun 3 pct., mens boligernes andel af aktiverne er 85.000 kr., dvs. 65 pct. Den altovervejende del af den danske formue er derfor boliger, sådan som situationen er i dag, mens f. eks. aktier kun udgør en meget lille del. De, der ønsker en spredning af ejendomsretten og dermed en mere ligelig fordeling, bør derfor støtte dette forslag, der fremmer selvejet i boligsektoren.

Jeg må indrømme på venstres vegne, at vi ikke har patent på at ønske at fremme selvejet. Vi ser, at det radikale venstre med sit forslag om ejerlejligheder markerer samme vilje, og såvel de konservative som kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet har tidligere vist, at de har et positivt syn på en sådan udvikling.

Det er mit håb, at også centrum-demokraterne og socialdemokratiet vil medvirke til en spredning af ejendomsretten. Det kan de gøre ved at støtte dette forslag, hvormed 250.000 familier i det almennyttige boligbyggeri også opnår retten til at eje deres egen bolig.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne som indledning til min omtale af venstres forslag gøre opmærksom på, at fremskridtspartiet er meget positivt over for tanken om at sprede ejendomsretten inden for boligsektoren. Vi kan også helt principielt tilslutte os de synspunkter, der ligger bag ved forslaget, men vi har ved flere lejligheder fremhævet, at andelsboligtanken ikke er så tilløkkende for os som ejerlejlighedsprincippet, der rummer en række fordele, som andelstanken ikke har.

Må jeg så om selve forslaget sige, at det glæder mig da, at venstre nu har fået så meget tillid til socialdemokratiet og boligministeren, at man ligefrem lægger det i boligministerens hænder sådan at komme frem med tingene på bordet, og regner med, at han også vil gøre det efter de intentioner, som venstre har. Den tillid har jeg nu ikke til boligministeren. Jeg er